

DOSSIER PREMSA

Teatro Reportaje

LA DEPENDENT «HOMENATGE A TERESA»

Por la imaginación y la libertad

Teatro, plástica, música, audiovisual... Un grupo de prestigiosos artistas alcoyanos, reunidos bajo el paraguas de La Dependent, homenajean a Ovidi Montllor y a Teresa Mora con un emocionante espectáculo multidisciplinar

Antonio M. Sánchez

Com un record d'infantesa / sempre et recordaré a tu, / Teresa, / ballant el vals, acaba Ovidi Montllor su célebre canción *Homenatge a Teresa*.

La alcoyana y desinhibida Teresa Mora. Dicen que perdió la razón como consecuencia de un bombardeo franquista durante la guerra civil. Desinhibida Teresa la Loca, en cuya compañía muchos niños de entonces, como el propio Ovidi, se iniciaron en los secretos del sexo sin pecado, rompieron con la castración intelectual de los falsos monstruos y, en definitiva, entraron en la edad adulta, gracias a aquella mujer, con una abierta sonrisa de libertad en los labios.

Ahora, la siempre atenta, eficaz y comprometida compañía La Dependent ha decidido que son buenos tiempos, precisamente por malos, para recuperar ese homenaje y duplicarlo. Por un lado, al artista, a Ovidi Montllor; por otro, a aquella mujer que, en su extravagancia rebelde, sirve a la perfección, de nuevo, como símbolo de una libertad que, si no se defiende, pudiera escurrirse de nuevo entre los dedos de las manos.

El espectáculo *Homenatge a Teresa*, teatro y música, que actor y trovador era Ovidi Montllor, nace con un doble objetivo, explica La Dependent: «Rendir homenaje a la figura de Ovidi Montllor a través de

Teresa, un personaje que hoy en día ha llegado a alcanzar la cualidad de mito por lo que tiene de imagen susceptible de ser entendida más allá del ámbito local. Siguiendo la visión del propio Ovidi en la canción que lleva su nombre, a través de la figura femenina —añaden—, queremos reivindicar los valores que remarcaban el contraste de todo lo que Teresa personifica (imaginación, libertad...) frente a una época caracterizada por la mediocridad y el oscurantismo. La proyección de este símbolo nos sirve como referencia actual no sólo para compro-

bar la vigencia de Ovidi Montllor, sino también para proclamar que aquellas *lecciones* que menciona Ovidi en la canción son hoy más válidas que nunca por lo que representan de rechazo a la hipocresía y los prejuicios, al tiempo que proclaman una reivindicación del derecho a la diferencia encarnada en un personaje tan rico en matices como Teresa».

Poco más cabría decir. Si acaso, lo que a cada uno le venga al corazón después de disfrutar del espectáculo, titulado *Homenatge a T*, en el Teatre Micalet de Valencia, don-

de recalará únicamente entre los próximos días 11 y 13, de viernes a domingo. Lo que a uno le venga al corazón y a la lengua, quizá también a las manos libres, después de ver la plasmación de un proyecto que aglutina a creadores alcoyanos procedentes de muy distintos lenguajes artísticos, coordinados por Joanfra Rozalén: Antoni Miró, Jordi Botella, Moisés Olcina, Xavier Cortés, Rosanna Espinós y Pep Sellés, y algunos más. Ellos han puesto la plástica, y la recreación musical, fílmica o teatral, al servicio de este sincero *Homenatge a Teresa*. ■

Tot recordant Ovidi

HOMENATGE A T, de Jordi Botella.- Teatre Micalet

Nel Diago

Jordi Botella ha escrito, en un bello y cuidado catalán, un exquisito texto poético que brinda homenaje al cantante y actor alcoyano Ovidi Montllor, tomando como punto de partida su tema *Homenatge a Teresa*, personaje que Ovidi evocaba y que aquí se reconstruye, desde la infancia compartida, a la vejez desamparada de la pobre Teresa. Pero lo verdaderamente atractivo no es el texto en sí, sino la puesta en escena, desplegada con mano experta por Pepa Miralles, en la que entremezclan las acciones teatrales

con las sugerentes imágenes audiovisuales de Xavi Cortés y con la música en directo, creada e interpretada por Moisés Olcina (en el saxo, junto a Joan Aracil a la guitarra y Jordi Sempere en la percusión). Si a ello unimos la excelente iluminación de Víctor Antón, el vestuario de Paqui Dènia, la presencia sólida y elegante de Pep Sellés, en su doble función de narrador y rapsoda (Ovidi) y, sobre todo, el trabajo incomparable de esa cálida y fabulosa actriz que siempre ha sido Rosanna Espinós, no hay duda de que nos encontramos con un espectáculo hermoso, sentido y lleno de resonancias ovidianas. Magnífico homenaje.

Nel Diago

Una escena de Homenatge a T (Foto: Turia).

Amàlia Garrigós
<http://alta-fidelitat.blogspot.com.es/>

DIUMENGE, 13 ABRIL DE 2014
Homenatge a T

Vinc del Teatre el Micalet completament aborronada de la bellesa poètica que ens ofereix La Dependent Cia. de Teatre en HOMENATGE A T. Una obra que ens conta a través d'un home xiquet -el mateix Ovidi Montllor- la història de Teresa Mora (eixuta en el primer mos, però dolça en confitura). De Teresa en parlava mon pare. Li deien Teresa la loca (segons conta l'Ovidi en la cançó, un bombardeig la tornà boja). Eixa melodia mítica de l'autor alcoià 'Homenatge a Teresa' és el leitmotiv per a la música en directe d'un espectacle multidisciplinari amb text de Jordi Botella que ens mostra un ventall riquíssim de mots molt alcoians que estan en perill d'extinció o en desús. La proposta visual ens trasllada als carrers alcoians de la postguerra, als ponts i barrancs, als edificis històrics com l'hospital sueco-noruec que tant va fer pels republicans. L'actriu Rosanna Espinós es posa en la pell de Teresa. Una dona lliure que fou la mestra més volguda dels infants i que provocava la riota dels més grans. Ella donava via lliure a les inhibicions atenallades per una societat franquista reprimida. D'origen humil, va morir a un barracó als afores d'Alcoi. Pep Sellés és l'Ovidi. Amb el seu posat digne i honest, amb la seua veu poderosa, sense estridències... La música original és de Moisès Olcina amb registres contemporanis i de jazz on apareix i desapareix el valset de Teresa. Gràcies a Joanfra Rozalén per seguir en la bretxa del teatre i tindre el coratge de fer produccions d'aquesta mena. El Micalet estava de gom a gom i hem aplaudit amb devoció. HOMENATGE A T hauria de rodar per Catalunya i per les Balears. La professionalitat i el bon ofici de La Dependent no és debades. Té la saó de la tradició teatral conreada, entre d'altres, per Juli Mira, Pep Cortés i el mateix Ovidi en la llegendària companyia 'La Cassola'.

Estic a casa amb l'emoció enganxada a la pell. Recordant paraules (aiguasal, companatge...) sabors (les saladures de la moixama o de la tonyina) olors (de la carrasca i de la terra humida de la serra) i paisatges de la meua infantesa alcoiana (costeres, ponts i barrancs) 'Com un record d'infantesa

Sempre recordaré
a la Teresa
ballant el vals'.

Homenatge a T

ENRIC BALAGUER 16.11.2013 | 14:28

El passat 16 d'octubre al Paranimf de la Universitat d'Alacant, la companyia La Dependent va posar en escena Homenatge a T. Es tracta d'una obra de Jordi Botella inspirada en la cançó Teresa de l'estimat Ovidi Montllor.

El muntatge sorprèn per la força poètica i la capacitat evocativa del personatge, Teresa, una dona trastornada per la Guerra Civil que mantenia una relació desinhibida amb els xiquets. Amb una música exquisida, mitjançant dos personatges un xiquet-home, que és Ovidi, i Teresa, l'obra destaca l'Alcoi de vora riu, les fortaleeses industrials del tèxtil, els efectes de la devastació bèl·lica... També és l'urbs de ponts immensos entre els núvols i el cel...

Homenatge a T és un exemple de teatre poètic, articulat amb imatges d'una subtil sensualitat. La iniciació que una dona de món fa a uns xiquets en un moment de fèrria opressió política. La vida real s'obre camí per damunt de l'oficial. La sinceritat de cor pot amb la cuirassat d'allò que ha de ser. L'autor ens desmunta a còpia de sinceritat fulgurant, de naturalitat, de calidesa anímica... L'obra és un homenatge a l'honestedat, i també als damnificats de la guerra, a la innocència i el candor infantils.

Joan Fuster deia que Ovidi tenia «peces molt ben parides». En efecte: Carta a casa, La fera ferotge, Va com va, Una nit a l'òpera o Diccionari de butxaca... Passa el temps i, de tant en tant, en visitar-les de nou, trobem batecs d'un món sencer, uns personatges que un marxista en diria «típics» d'una època i d'una societat. Però sobretot, personatges sòlids i fermes a través de la filosofia que mostren: Ja no ens alimenten molles./Ja volem el pa sence diu en la cançó: Tot explota pel cap o per la pota. Potser hauríem de recordar als joves que el perfum d'aquella època no té sensacions massa reconfortants. Ara fa cinquanta, o quaranta, o trenta anys, encara!, hi havia mestres que si ens sorprenien parlant valencià en feien posar els dits en forma de carxofa i ens peguen unes bones bastonades amb la regla. L'Ovidi era rebel·lió, era insolència als poderosos, era somriure a l'amor, desafi, tenacitat... Entranyable! Ovidi.

Homenatge a T, la gran producció de La Dependent en honor a Ovidi

29/05/2013 - 23:19 Escrit per ARAMULTIMÈDIA

Jordi Botella ha sabut reflectir a un text emocionant la història trista de **Teresa Mora** -la boja- i la seua relació amb l'**Ovidi**. I **Pep Sellés** i **Rosanna Espinós** han superat les expectatives amb un superb espectacle interpretatiu amb el 100 per cent de la funció al punt d'atenció visual de l'espectador. Bon text, bons actors i millors *condiments*. Música en directe de la mà de l'omnipresent **Moisés Olcina** i muntatge audiovisual redó i exquisit de **Xavi Cortés**. I tot baix la direcció de **Pepa Miralles**. Res més a dir.

L'expectació que havia alçat aquesta gran producció de **La Dependent** ha complit amb el resultat final. **Pep Sellés**, amb un paregut extraordinari, ha representat l'Ovidi de rigorós negre i amb to de veu alt. L'**Ovidi**, bé de xiquet, bé de major, ha contat sobre l'escenari la història de **Teresa Mora**, *Teresa la boja*, la que va embogir després dels bombardejos de Guerra.

Hores després de presenciar l'obra, no podem evitar cantar cap a dins la cantarella de *Com un record d'infantesa, sempre et recordaré a tu, Teresa*. Això és el que fan Jordi Botella i Pep Sellés en el paper d'Ovidi. Teresa abans de la guerra, Teresa mentre instruïa els menuts del barri entre els que es trobava l'Ovidi i Teresa al seu final, en l'abandó de la seua vida, catalogada de boja.

Menció a banda s'ha de fer al paper de Rosanna Espinós, que creix i embogeix segons progressa l'obra. Al seu ball, però sobretot als seus gestos, a les seues cares i les seues reaccions davant l'adversitat. Tot açò és possible gràcies a la música orquestrada per **Moisés Olcina**: un bucle infinit i obert al voltant de la peça **Homenatge a Teresa**, amb guitarra espanyola inclosa i un perfecte fil conductor entre instruments i actors per mitjà del ritme. Arredoneix la funció l'audiovisual produït per **Carolina Miralles** amb **Xavi Cortés** al comandament amb efectes, nitidesa i concordança perfecte també de ritme i contingut entre allò que ens conta l'Ovidi i allò que ens mostra Cortés. Com a responsable de tot i per tant, com a triomfadora absoluta, l'encarregada de dissenyar una complexa i innovadora posada en escena: **Pepa Miralles**, directora de l'obra.

La mà de **Paco Grau** i **Toni Miró** -al cartell aquest segon- completa una gran producció alcoiana, participada pel poble per mitjà de l'Ajuntament i on es llança als quatre vents un merescut homenatge tant a l'Ovidi com a Teresa Mora, la boja.

Un, dos, tres... 'Homenatge a T'

30/05/2013 - 10:58 Escrit per ARAMULTIMÈDIA

"Un, dos tres"... Crec que una gran majoria hem disfrutat amb el vals combatiu que **Jordi Botellas** ha marcat amb **Homenatge a T**, aquesta vesprada al Teatre Calderón. Després de l'espectacle flamenc als Salesians, la Mostra amb més nom de la Comunitat Valenciana ha continuat amb el que, es preveia, anava ser un dels plats forts.

El "gom a gom" anticipava les ganes d'un públic famolenc. I, el tast, efectivament, ha estat un èxit. El ball sensorial ha començat suau -que no flux-, amb una Teresa brillant (**Rosanna Espinós**) i, moltes vegades, més boja encara que aquella que ens va fer imaginar l'**Ovidi**. Podríem dir que, lluny del format clàssic teatral, la peça s'ha centrat en una mena de composició poètica en tres dimensions (l'hipnotitzador audiovisual de **Xavi Cortés i Carolina Miralles**, la música amb **Moisés Olcina, Joan Aracil i Jordi Sempere**, i el diàleg dels protagonistes principals), perfectament acoblades.

"Potser fou l'últim fet/amb algú que estimés/abans que un bombardeig/la tornés boja". La segona part ha dictat una poesia de guerra, amb un **Ovidi** molt creïble (**Pep Sellés**) i una Teresa encara més caòtica. La barreja d'emocions ha vingut marcada en bona part per la música -magnífic saxo que gemegava al compàs dels avions bèl·lics italians-. La tornada de la famosa cançó del cantautor alcoià s'ha anat entretallant al gust de la trama. Al final, tots hem acabat ballant. M'atreiria a dir que a ningú li ha resultat indiferent l'**Homenatge a T** de **La Dependent**. Un bon començament.

Marta Rosella Gisbert, periodista

Sóc Teresa Mora!

Una crítica d'Enrique Lomas

VEU Revista Cultural de la Universitat d'Alacant

Paranimf (Universitat d'Alacant), 16/10/2013

“Ara de gran comprenc tot el que per tu sent i et llance un homenatge als quatre vents”, canta Ovidi Montllor en Homenatge a Teresa (1974). La companyia La Dependent, imprescindible en la dramaturgia valenciana contemporània i resident i gestora del Teatre Principal d'Alcoi, amb l'obra Homenatge a T, del professor i escriptor Jordi Botella, ha volgut retre

homenatge a un personatge clau de la Nova Cançó, el també alcoià Ovidi Montllor. Aquesta obra, estrenada al mes de maig a la XXIII Mostra de Teatre d'Alcoi, recrea la història de Teresa Mora, Teresa “la boja”, la Teresa de Montllor, exposada a tall de monòleg recitat, en el qual es reconeixien els versos de la cançó de 1974.

La interpretació dels dos actors, Pep Sellés (en el paper d'Ovidi Montllor) i Rosanna Espinós (en el de Teresa Mora), estava carregada de matisos: de nostàlgia, de passió i, per descomptat, de bogeria, dolça, tendra i valenta, però. Una interpretació, a més, en plena sincronització entre tots dos, que omplien l'escenari amb les seues veus, amb les rialles i amb les confessions d'Ovidi sobre Teresa, sense necessitat d'interactuar físicament ni moure's del lloc. I en sincronia també amb la música i el vídeo projectat, que van acompanyar durant tota la representació les declamacions d'Ovidi i de Teresa.

Sens dubte, la gran innovació d'aquesta representació se centra en l'escenografia. A més de la música (saxo, guitarra i percussió), el decorat estava format per una pantalla que actuava de fons i en la qual es projectaven vídeos d'Alcoi i del Serpis, dels dos actors ballant al ritme de la música (del vals, principalment), de la vida de Teresa, de la guerra i de la mort. Aquesta interacció dels actors i els músics amb els vídeos, feia còmplice a l'espectador de les sensacions que en cada moment es volien transmetre i apropiaven l'escena a l'Alcoi de l'Ovidi i la Teresa. Els jocs lumínics ajudaven igualment a compartir els sentiments d'Ovidi Montllor, amb una llum càlida en els moments més tendres, i més freda en els més violents i tràgics. Per la seua banda, el vestuari era completament negre per a Ovidi, amb un sentit de atemporalitat i immortalitat, i amb un vestit d'època blau per a Teresa, símbol d'intel·ligència, estabilitat i saviesa, en relació amb la imatge que en tenia Ovidi.

El doble homenatge de La Dependent, a Teresa Mora i a Ovidi Montllor, és una aposta innovadora en la qual es conjuguen música, vídeo i monòlegs recitats, per a aconseguir plenament l'objectiu de fer immortal el cantautor alcoià i d'oferir una visió tendra d'una Teresa “la boja”, esdevinguda un mite.

Recordando a Ovidi Montllor

"HOMENATGE A T" EN EL TEATRE EL MICALET.

Vicente

Este fin de semana, viernes 11, sábado 12 y domingo 13, la compañía La Dependent presenta en el Teatre El Micalet de València "Homenatge a T", centrado en la figura del cantautor de Alcoi Ovidi Montllor, fallecido en 1995, a los 53 años de edad. Joanfra Rozalén, productor de la compañía, contesta a nuestras preguntas.

¿De dónde surge la idea de montar "Homenatge a T"?

En cierta manera surge de forma espontánea. El Ayuntamiento de Alcoi estaba preparando un conjunto de actividades en el 70 aniversario del nacimiento de Ovidi Montllor y desde un grupo de creadores de diversas disciplinas, Antoni Miró como pintor, Jordi Botella como escritor, Moisés Olcina, músico y compositor, Xavi Cortés, realizador cinematográfico y La Dependent como compañía de teatro, planteamos la posibilidad de trazar un espectáculo de creación, que pudiera aglutinar una propuesta multidisciplinar donde se conjugará, imagen, música, poesía y teatro.

¿Cuál ha sido el proceso para reunir diferentes disciplinas a partir del texto de Jordi Botella?

Fue un proceso muy abierto, no teníamos nada preestablecido. La idea de crear un texto poético por parte de Jordi Botella a partir de la canción "Homenatge a Teresa" nos ofrecía un espacio abierto a la imaginación y le generó a Moisés Olci-

na el marco adecuado para poder componer la banda sonora de un poema dramático que se convertiría en texto teatral, y al mismo tiempo le facilitó a Xavi Cortés un mundo de posibilidades para la realización audiovisual.

¿Cómo ha sido el trabajo de Pepa Miralles, la directora, para darle una unidad a texto, música e imágenes?

Ha sido un trabajo de gran sensibilidad poética y talento teatral, dejándose impregnar por todos los elementos que participaban en el proceso, y trazando con mucho tino la creación de un espectáculo teatral que recreará un Ovidi Montllor interpretado por Pep Sellés y una Teresa Mora interpretada por Rosanna Espinós convergiendo en un mismo espacio físico y temporal.

¿Sois de la opinión de que Ovidi Montllor fue bastante ninguneado en su tierra? Por ejemplo, si no recuerdo mal, nunca actuó en Canal 9.

Sí, totalmente, fue omitido de las programaciones culturales de los ayuntamientos de la mayor parte de nuestro país. Esporádicamente llegó a Valencia con algún espectáculo de teatro. Somos así de miserables en este pueblo; en el fondo creo que no nos interesan nuestros hijos y mucho menos si son artistas o creadores difícilmente clasificables y aun menos si están alejados de los clichés preestablecidos por el poder de turno; y si encima hablan, aman y piensan en valenciano aún más. Puede resultar un poco cursi esta apreciación, pero Ovidi Montllor no fue una excepción, y si no que se lo pregunten a Fuster o Estellés, por citar

Escena de *Homenatge a T* que se presenta en El Micalet (Foto: Turia).

alguna de nuestras figuras intelectuales más importantes y con las que tuvo una gran relación. En estos últimos años el Ayuntamiento de Alcoi, contando con participación de varias universidades y entidades, ha realizado diversas iniciativas dedicadas a dignificar y difundir la figura de Ovidi Montllor. En cuanto a Canal 9, creo que para Montllor no tuvo ningún valor, no lo recuerdo con exactitud, pero incluso se negó a colaborar con la cadena.

¿Cómo estáis sorteando esta crisis económica, que también afecta enormemente al sector teatral, y que ya dura demasiados años?

La sorteamos trabajando muchas más horas por bastante menos dinero, pero como en otros muchísimos trabajos; y suerte del que lo mantiene. Teníamos una forma de funcionar, que nos ha llevado hasta aquí, y con esto no quiero decir que fuera perfecta; los más avezados en mer-

cadotecnia dirán "modelo de negocio" y en estos momentos ese modelo está bajo mínimos por no decir otra cosa. La contratación de espectáculos de teatro ha caído en picado en los últimos años, el 90 % de los intérpretes de este país están en paro, el sector audiovisual casi no existe y las compañías como la nuestra están en las últimas. Así es difícil poder trabajar. Dicho esto, lo último que perderemos será la ilusión y el amor al teatro; acabamos de estrenar una propuesta sobre literatura valenciana dirigida a público juvenil, *Lletraferida 2.0*; estamos preparando una nueva comedia que interpretarán Pep Cortés y Neus Agulló dirigidos por Juanjo Prats, y hemos empezado el trabajo de preproducción de un nuevo texto de Pasqual Alapont. Y si seguimos flotando celebraremos los 25 años de compañía de teatro.

Una canción elevada a categoría de espectáculo

La Mostra, recuperada como tal tras el paréntesis del año pasado, deja en la ciudad momentos llenos de valores escénicos, al margen de lo que hoy, último día, nos depara el mago Yunke. Pero es inevitable hacer referencia a la producción alcoyana 'Homenatge a T' que presentó La Dependent, con coproducción del Ayuntamiento, ¡soprendente en estos tiempos para muchos programadores! que marcó notablemente la presencia alcoyana en la XXIII Mostra de Teatre.

Alguien tendría que obligar a **Jordi Botella**, a la fuerza indolora si es preciso, a que escribiera más. Por el bien de nuestra cultura y, sobre todo, por el bien de nuestros sentidos. Que uno sepa, nunca antes el texto de una canción ha sido multiplicado hasta convertirlo en un espectáculo escénico como el conseguido por **Jordi Botella** con la **Tereseta** de **Ovidi Montllor**. Todo un despliegue literario, lleno de poesía, para convertir un argumento sencillo en una historia colectiva, coral, de una sociedad tan próxima y tan empeñados algunos en olvidar.

Pero el texto por sí solo nunca es un espectáculo y la producción de **La Dependent**, con **Pepa Miralles** al frente, como directora, ha hecho posible este milagro teatral que se ha servido de todos los recursos escénicos para deleitar a un público que se adelantó, décimas de segundo, al final para estallar en

aplausos firmes y espontáneos. Y que una obra logre trasladar esta complicidad final es todo un síntoma de trabajo bien hecho. Escapar de la mera oratoria era el reto que planteaba el poético y denso texto de **Botella**. Pero la experiencia y el conocimiento de la escena, del que disfruta **Pepa Miralles**, brillaron en el resultado final.

La trama argumental, un monólogo narrativo a dúo que compaginan dos espléndidos actores, como son **Rosana Espinós** y **Pep Selles**, se nutre de un montaje audiovisual de quien ya está consolidado como el mejor realizador audiovisual que tenemos actualmente en Alcoy, **Xavi Cortés**, y de una banda sonora que es todo un alarde complementario, sin llegar a distraer en ningún momento el hecho escénico, del músico por excelencia que es **Moisès Olcina**, que se sitúa en paralelo con el texto de **Jordi Botella** desarrollando contemporáneamente la sen-

cilla canción de **Ovidi**.

La Mostra, con esta producción de 'Homenatge a T', que respalda el propio Ayuntamiento de Alcoy, en una apuesta de apoyo al teatro que va más allá de los discursos testimoniales, abrió su 23 edición por la puerta grande, situando al teatro alcoyano en ese listón profesional que nos diferencia y nos hace acreedores de ser los organizadores de una Mostra que es bandera y seña de la cultura viva. En el inicio del espectáculo, el alcalde de Alcoy, **Toni Francés**, invitó al público a "consumir cultura".

Ovidi Montllor, seguro, habría disfrutado con este espectáculo literario, visual, musical y escénico, con una escenografía minimalista de **Paqui Denia**, impregnada del espíritu de **Alejandro Soler**, en el que su canción **Teresa** se convierte en una historia testimonial colectiva. **Ovidi** también habría aplaudido el miércoles por la tarde en el **Calderón**.

por Ramón Climent fotografía Paco Grau

Alcoi

La Dependent Homenatge a T

recupera el rumbo

f. jordán

La **Mostra de Teatre d'Alcoi** ha recuperado este año algunos de sus rasgos más reconocibles después de una edición de urgencia –un pequeño milagro por parte de la organización– el año anterior. Así, el festival volvió a ocupar el sitio que le corresponde en el calendario y la ciudad de Alcoi pudo disfrutar, entre el 29 de mayo y el 1 de junio, de un total de 18 funciones a cargo de 17 compañías. Una vez finalizada la muestra, los organizadores se mostraron satisfechos tanto por el nivel de los espectáculos como por la respuesta de público y programadores. Esperemos que estos buenos síntomas se prolonguen en las siguientes ediciones y que Alcoi vuelva a ser el certamen de referencia en el teatro valenciano.

ALCOI Y EL TEATRO DE CALLE

Si bien la mayor parte de los espectáculos se realizaron bajo techo en los diferentes espacios del festival, en la presente edición de la **Mostra de Teatre d'Alcoi** pudimos ver dos propuestas interesantes con la calle como escenario: *Sortilegi*, de **Màgic 6** y *De paso*, de **La Industrial Teatrera**. La compañía valenciana **Màgic 6**, habitual en el diseño y realización de espectáculos infantiles, ya presentó en Vila-real su primera propuesta itinerante. Con estética de clown de principios del siglo pasado, el

montaje comienza en estático, a ritmo pausado y con los diferentes personajes perfectamente caracterizados. Tras esta primera parte, con números de circo, música en directo y participación de los más pequeños, comienza la parte itinerante en la que destacan las grandes estructuras, como una gigantesca marioneta o una estructura de aro en la que la acróbata realizará diferentes números. Una propuesta acertada con mucho recorrido.

Por su parte, **La Industrial Teatrera** llegó a Alcoi con *De paso*, una particular lotería de la vida en clave clown y en la que el premio es, cómo no, vivir. Jaume Navarro y Mamen Olías vuelven a demostrar su capacidad para combinar los momentos más sensibles con los más desenfrenados. Un espectáculo tierno y delicado, que busca la complicidad del público y en el que destaca la escenografía: un espacio circular lleno de trucos y en el que los dos protagonistas se sumergen en su particular ciclo de la vida.

ARRANQUE POR BULERÍAS

Una vez comentados los espectáculos callejeros, pasamos a detallar algunas de las propuestas que tuvieron en el interior de un teatro o de un espacio cerrado su escenario. Así, la presente edición de la muestra arrancó por bu-

lerías, con la compañía **Danza Mediterráneo** que realizó un 'showcase' con tres de sus espectáculos en repertorio: *Retratos de antaño*, *Formas flamencas* y *Mediterráneo*, su producción más reciente. A continuación tuvo lugar una de las citas más esperadas del festival, *Homenatge a T*, de **La Dependent**. En este montaje, la compañía se sumerge en la vida y la obra del actor y cantautor alcoyano Ovidi Montollor a través de la aventura vital de Teresa Mora, personaje que ha trascendido las fronteras locales hasta convertirse en un mito. Una reivindicación de valores como la libertad y la imaginación frente a la mediocridad y el oscurantismo.

La muestra de Alcoy también atrajo la presencia de grandes actores que sólo por su nombre sirven de reclamo para el público. Es el caso de la obra *El tipo de al lado*, de **Trasgo Producciones**, un auténtico tratado sobre las diferencias sociales y culturales, dirigido por Josep Maria Pou y protagonizado por Maribel Verdú –en el papel de una intelectual urbana en una granja– y de Antonio Molero. Otra de las propuestas de mayor tirón comercial fue *El nom*, de la productora catalana **Focus** y dirigida por el televisivo actor catalán Joel Joan.

PRESENCIA VALENCIANA

La **Mostra de Teatre d'Alcoi** también ha servido de trampolín para que diferentes compañías del País Valenciano presentaran sus últimas producciones. Así, **Purna Teatre** se sumerge en la más rabiosa actualidad en su hilarante *Star farts. La guerra de las falacias*. Un canto contra la corrupción que pone en escena el sentimiento generalizado de decepción a partir del universo de la ar-

chiconocida saga de George Lucas. Asimismo, la compañía **Chicharras** presentó *Fent cua*, que ubica al espectador en una escena tan cotidiana como una cola cualquiera donde termina por aflorar el conflicto. A destacar también otras propuestas como la protagonizada por la compañía **La Trup** en la Llotja del festival. A partir de la obra *Lucrecia, una tragedia republicana* de Joan Ramis, la compañía se sumerge en el mito de Lucrecia, fuente de inspiración de los grandes autores.

Por último, el encargado de clausurar la presente edición de la **Mostra** fue el mago **Yunke** con su espectáculo *Conjuro*. Reconocido mundialmente y habitual colaborador de programas televisivos, Yunke transporta al espectador a través de sentimientos que van desde la incredulidad a la fascinación. Un montaje que combina los grandes números de magia con las pequeñas ilusiones.

La reflexión sobre la actividad teatral ha sido, desde siempre, uno de los motores del certamen alcoyano. Si el año pasado, organizaron el Congreso Valenciano de Artes Escénicas, en esta edición, Alcoy ha servido de lugar de reunión para los profesionales del teatro. Así, en el seno de la **Mostra** se celebraron reuniones sectoriales (como el encuentro de distribuidores y productores o la reunión de los representantes de la Xarxa Alcover) así como la asamblea general de la Associació de Gestors Culturals del País Valencià. No en vano, los responsables de la muestra, considerada como "el acontecimiento teatral en lengua valenciana más importante" han señalado que uno de los objetivos del certamen es transformar la ciudad "en el centro neurálgico del debate sobre el presente y futuro de las artes escénicas" ■

Chicharras *Fent Cua*

Màgic 6 *Conjuro*

Alcoy, epicentro de teatro y cultura

La Mostra sube el telón hoy con 'Homenatge a T' de La Dependent

Alcoy sube hoy el telón de la XXIII Mostra de Teatre que se celebrará en la localidad alicantina hasta el próximo sábado, 1 de junio. Una vez más Alcoy se convierte en el epicentro teatral y cultural de la Comunidad con la programación de hasta 18 espectáculos de gran y pequeño formato. De esta forma la ciudad quedará inundada

de arte escénico con un alud de espectáculos vinculados al Teatre Calderón y otros escenarios de menor envergadura representados en el Principal, Salesianos y Centro Cultural. Además en esta ocasión se han reservado dos lugares emblemáticos para otras funciones de calle y de pequeño formato. Es el caso de la Plaza de España y el mítico pub l'Es-

Escena de 'Homenatge a T' de La Dependent. / PACO GRAU

cenari. La compañía local La Dependent será la encargada de iniciar el certamen con el estreno de *Homenatge a T*, texto de Jordi Botella e interpretada por Pep Sellés y Rosanna Espinós. Una obra que

rinde homenaje a la figura de Ovidi Montllor y su mítica *Teresa*. En cuanto a los espectáculos más destacados, resalta *El nom*, con Joel Joan y Xavi Mira o *El tipo de al lado*, de Josep Maria Pou.

OVIDI MONTLLOR TORNA A VALÈNCIA AMB 'HOMENATGE A T'

La companyia La Dependent presenta al Teatre Micalet la seua nova aposta per difondre, en el 70 aniversari del naixement d'Ovidi Montllor, l'obra d'aquest símbol de la Nova Cançó: l'espectacle *Homenatge a T*. Un còctel de poesia, música i imatge basat en la mítica cançó del cantautor alcoià, "Homenatge a Teresa". L'espectacle narra, amb la veu d'un xiquet (el mateix Ovidi Montllor),

EL TEMPS

la humil vida de Teresa Mora fins la seua mort als barracots dels afores d'Alcoi. Un espectacle que aglutina personalitats de les diferents branques del món artístic: des del cartell, creat per Antoni Miró, passant pel guió de Jordi Botella, la música de Moisès Olcina i les imatges de Carolina Miralles i Xavier Cortés. Des de La Dependent destaquen que *Homenatge a T* és "una aposta que va més enllà del pur compromís, del muntatge per quedar bé i prou, un espectacle ple de bellesa plàstica, de força poètica i que posa l'accent on ha de posar-lo: en la força estètica de la proposta". Un espectacle que solament podrà veure's a la ciutat de València de l'11 al 13 d'abril.

LA MÀGIA DELS MOTS

Josep Lluís Sirera

Homenatge a T de Jordi Botella. Amb Rosanna Espinós i Pep Sellés. Direcció: Pepa Miralles. Música original i saxo: Moisès Olcina; guitarra: Jordi Aracil; percussió: Jordi Sempere. Audiovisuals: Xavi Cortés. Il·luminació: Víctor Antón. Vestuari: Paqui Dénia. Fotografies: Paco Grau. Imatge cartell: Antoni Miró. Imatge gràfica: Pep Sellés. Producció audiovisual: Carolina Miralles. Xiquets de l'audiovisual: Mauro i Inés Padilla. Auxiliars de càmera: Juan Ruiz, Sergio Llorca i Pau Sanmiguel. Maquinista: Ferran Garcia. Ajudant d'il·luminació: Luis Vélez. Ajudant de producció: Lúdia Miró, Comunicació: Míriam Espinós. Producció: Joanfra Rozalén. Companyia *La Dependent*. Sala Matilde Salvador de la Universitat de València, 7 de novembre de 2013

Som molts els valencians, amb una certa edat a les nostres esquenes, per als qui la música d'Ovidi Montllor forma part inseparable de la nostra memòria emocional. Normal: es tractava, ja des dels seus inicis, d'un formidable cantant que a finals dels seixanta i primers setanta ens enlluernà amb cançons com *La fera ferotge*, *Una nit a l'òpera*, *De manars i garrotades*, *Perquè vull*, *Va com va*, *El meu poble Alcoi*, *Serà un dia que durarà anys*, *El desesperat*... Un cantant que, segons avançaven els anys es refermava a més a més en la seua carrera com a actor de teatre i cinema, i anava més enllà dels recitals de cançó per endinsar-se en el molt més complicat món dels espectacles a partir de poemes d'autors tan significats com Vicent Andrés Estellés o Joan Salvat Papasseit. Recitals als quals feien costat poemes musicats amb gran sensibilitat. Josep Maria de Sagarra o François Villon, per exemple, van ser dos dels poetes que van atreure l'interès del nostre cantant.

Tanmateix, vull dir: malgrat una obra extensa que ultrapassa els cent vint títols, no em cap dubte que si hi ha una cançó del cantautor que perdura en el temps, aquesta és *Homenatge a Teresa*, una petita gran joia que condensa en pocs minuts la tragèdia de centenars de milers de persones: les vençudes a la incivil guerra que Franco i els seus aliats feixistes i nazis van desfermar sobre el poble espanyol. Un homenatge crispat, ple d'emotivitat i de ràbia alhora pel menyspreu que moltes d'elles hagueren d'afegir a la repressió mateixa, no de bades —recordem la lletra de la cançó— aquesta Teresa va ser «la riota dels grans» durant aquells amargs anys.

És perfectament lògic, doncs, que una obra com la d'Ovidi Montllor que he tractat de sintetitzar en unes poques ratlles siga mereixedora no pas d'un, sinó de desenes d'homenatges; almenys tots els que la dreta rancuniosa i mediocre que governa el País Valencià (o la Comunitat Valenciana, si ho preferiu) li va negar en vida i després de la seua mort, perquè l'Ovidi era dels *altres* i va refusar sempre deixar-se seduir per les ofertes i els miratges que li posaven al davant des del poder que ara ens mana. Clar que sí que se'ls mereix. I molt en especial el que *La Dependent*, aquesta mena de Teatre Nacional Valencià, com l'he definit en alguna ocasió, que resisteix poc

menys que numantinament a Alcoi (i ben agraïts li estem per això tots els qui estimem el teatre valencià i en valencià), li dedica en aquest *Homenatge a T.*

Ara bé, amb quina mena d'homenatge ens trobem en aquest espectacle? S'equivocarà sense dubte qui pense que assistirem a un recorregut per la biografia, certament interessant, de l'autor. O que serà un homenatge a la mateixa cançó. No es tracta de res d'això com queda clar a la rica partitura de Moisès Olcina, que sense negar la seua òbvia font d'inspiració (la música d'*Homenatge a Teresa*, com és lògic) va prou més enllà en una recreació certament interessant i reeixida. I és que l'homenatge el dedica el poeta i dramaturg Jordi Botella a la protagonista de la cançó: a Teresa Mora. Millor dit: a la Teresa contemplada amb els ulls d'un xiquet molt especial: l'Ovidi.

La proposta és complexa en la seua simplicitat: els records d'Ovidi-xiquet prenen forma no sols en les paraules dites per Pep Sellés (tornarem de seguida sobre aquest aspecte essencial en la present proposta) sinó també en el cos de Teresa, magníficament encarnada per Rosanna Espinós. Paral·lelament, però, se'ns va desgranant la seua història; una història que no és sinó la d'un país i un poble destrossat per les bombes de l'aviació italiana (perdó: per les bombes dels avions feixistes) i sotmés després sota el jou franquista. Una història que té com a moments climàtics aquells en què la dona, embogida a causa dels bombardeigs, es troba amb el xiquet; xiquets tots dos, al capdavant. Ambdós plànols alternen sense gairebé solució de continuïtat en el relat dels records que el personatge narrador —Ovidi, nosaltres mateixos o, millor, la memòria del nostre passat— va oferint-nos.

Personatge narrador he dit, però d'una narració farcida de poesia, de bellesa i d'emoció, sense perdre per això ni una engruna de la seua força teatral: la precisió i la tensió dramàtica molt especialment. Botella combina, doncs, amb encert la seua doble faceta de poeta i de dramaturg. Té, això sí, un aliat fonamental per a assolir el seu objectiu: un gran actor com Pep Sellés que amb una tremenda economia de mitjans expressius aboca tota la seua força i tot el seu ofici per a *dir*, per a recitar d'una forma extraordinària (exquisida) un text no gens fàcil pels seus ritmes treballats i pel seu lèxic ben ric, alhora que ple d'aqueixa força que li dóna a una llengua el seu arrelament en un poble, el poble d'Alcoi en el cas present, com és clar.

Un comentari, per cert, sobre açò darrer. Ignore quina va estar la recepció de l'espectacle arran la seua estrena a la Mostra de Teatre d'Alcoi; més exactament: entre els alcoians, tot i que me l'imagino més que positiva, entusiàstica. Tanmateix, no em cap dubte que per a la resta dels valencians (i vull pensar que també entre la resta dels catalanoparlants) el text de Jordi Botella i la seua recitació (perquè d'això es tracta) per part de Pep Sellés, significa un retrobament amb la nostra llengua i una forma, també, de recuperar —qui l'haja perduda— la percepció de gaudir d'una llengua bellíssima, escrita i parlada, una llengua extraordinàriament rica en el lèxic també. Una llengua que alena en els paisatges de l'Alcoià com podria alenar en tots els del nostre país si ens ho proposàrem. És la màgia dels mots, com dic al títol, la que ací cobra un gran protagonisme.

Ara bé, la paraula —per molt ben acompanyada que es trobe per la música de Moisès Olcina— corre un risc cert: la de no acabar de fixar l'atenció d'un públic potser més acostumat en l'actualitat a *veure* que no pas a *sentir*. La proposta, però, sap defugir aquest perill gràcies a un audiovisual (així s'anuncia al programa del mà encara que per a mi és una autèntica pel·lícula allò que ens ofereix Xavi Cortés) que fa de *banda visual* en constant diàleg amb la música i els mots. Diàleg que reforça allò que es diu (pense en els moments àlgids de la guerra civil que va provocar l'embogiment de Teresa) o que serveix de contrapunt poètic al records que en el seu moment

Ovidi va cantar: la tasca *didàctica* de Teresa entre els xiquets de l'Alcoi de la posguerra sense anar més lluny, en especial quan els ensenyava a ballar el vals. Una banda visual, com no podia ser altrament, que cedeix, quan correspon, el seu protagonisme als paisatges d'Alcoi, dels seus carrers i les seues contornades. Imatges que per a tenir tota la força que el text requeria necessiten de gran perfecció tècnica.

Dic això perquè, mentre el veia en la intimitat acollidora de la Sala Matilde Salvador, em preguntava quina percepció es pot tenir de la proposta audiovisual en un teatre amb un escenari major que permeta més espai per a la projecció. La imatge del pont de Sant Jordi com a fons en un moment l'espectacle és el millor exemple del que dic. En qualsevol cas, cal agrair de totes totes l'esforç tècnic i, com és obvi, econòmic que *La Dependent* ha esmerçat en la proposta. Una proposta amb la qualitat que es mereixia Ovidi Montllor i la seua inoblidable cançó. Ja haureu advertit, per cert, que he incorporat a la fitxa tècnica i artística la del propi audiovisual no sols perquè els qui l'han feta possible (amb esment especial per a la parella de xiquets actors) s'ho mereixen sinó perquè, com he reiterat, tot ell forma part indestruïble de l'espectacle que estic *no criticant*.

He parlat adés, a nivell d'interpretació, de com Rosanna Espinós encarna amb gran propietat el personatge de Teresa Mora. Els qui coneixen la professionalitat de l'actriu alcoiana no es poden estranyar que la seua acurada construcció d'aquest personatge estiga feta amb eixa sobrietat que la caracteritza (per a bé), sense histrionismes ni hiperactuacions. Tot un exemple interpretatiu al meu entendre. *Tancada* durant gran part de l'obra en el seu espai escènic, més aviat reduït, desenrotlla en ell un treball que respon al que Pep Sellés ens està narrant sense necessitat de grans discursos; ni tan sols amb respostes verbals mínimament complexes: amb la seua gestualitat mesurada i carregada d'intensitat. Aquest aïllament mutu dels dos intèrprets es trenca en diversos moments: els records s'actualitzen llavors i el vals recordat a la cançó esdevé un *leit motiv* que articula tot el discurs escènic, en directe o en l'audiovisual, de forma semblant a com el rítmic «un, dos, tres» esdevé un dels del discurs verbal...

En fi, poques voltes m'ha resultat tan fàcil cloure cap crítica ni cap *no crítica*, com en aquest cas: davant la gasiveria reincident dels nostres dirigents polítics —i remarque aquests termes perquè no em referesc a institucions com l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o el Consell València ni a tots els polítics, només als que manen. Davant ells, doncs, ficats a gestors / manipuladors culturals i que li han negat i li neguen el pa i la sal a personalitats de la talla d'Ovidi o de Vicent Andrés Estellés, *La Dependent* ha fet una aposta que va més enllà del pur compromís, del muntatge per a quedar bé i prou, i ens ofereix un espectacle ple de bellesa plàstica, de força poètica... i de risc perquè defuig dels tòpics i posa l'accent on ha de posar-lo: en la força estètica de la proposta. Un gran espectacle.

ARTS ESCÈNIQUES

Tot evocant l'Ovidi i la Teresa amb La Dependent d'Alcoi

XAVIER CERVANTES Barcelona | Actualitzada el 11/03/2015 00:00

Un record d'infantesa va alimentar la cançó Homenatge a Teresa d'Ovidi Montllor. I molts anys després, aquella cançó sobre la dona que "ensenyà a ballar, a cantar i a estimar" els xiquets va inspirar Homenatge a T, el muntatge de la companyia La Dependent amb text de Jordi Botella que es va estrenar el 2013 a la Mostra de Teatre d'Alcoi. Ahir, coincidint amb el 20è aniversari de la mort de Montllor, l'espectacle dirigit per Pepa Miralles es va representar a la sala Ovidi Montllor del Mercat de les Flors, dins de la programació del BarnaSants. A una banda de l'escenari, tres músics i un rapsode, Pep Sallés, encarnació de l'Ovidi. A l'altra, l'actriu Rosanna Espinós, la Teresa "descabellonada" de la cançó. Al mig, un espai buit per permetre la visió de les imatges projectades en una gran pantalla: paisatges i dramatitzacions que posen l'accent en la innocència del ball d'un nen i una nena.

L'actor Pep Sallés en un moment de la representació de l'obra Homenatge a T. / COMEDIA NET

En aquest dispositiu escènic s'evocuen els records de l'Ovidi però sobretot es reconstrueix la vida de la Teresa des de la poètica. És un diàleg a tres bandes, on passat i present treballen en la mateixa direcció i on preval una mirada sobre la llibertat escapçada, qui sap si per un desengany o pels efectes dels bombardejos del 1938; segurament per les dues coses, però el muntatge fa bé de mantenir l'ambigüitat. Espinós transmet des de la contenció el drama de la víctima castigada pel rigor de la postguerra, però també és la dona que en la seva excentricitat representa la llibertat davant els ulls dels infants.

Com a contrapunt, Sallés recita des de la nostàlgia, seguint el to emocional que Montllor va deixar fixat a la cançó, i els músics -Moisés Olcina, David López i David Nadal- acompanyen sense reclamar protagonisme, remenant els detalls melòdics de la cançó per completar l'evocació.

INICIATIVA ESCÉNICA

Una obra teatral para 'Homenatge a Teresa'

Una de las canciones más emotivas y populares del cantautor, *Homenatge a Teresa*, inspira un montaje teatral surgido de Alcoi y que hoy se presenta en Barcelona, en la sala bautizada, precisamente, con el nombre de Ovidi Montllor, del Mercat de les Flors (20.30 horas), dentro del festival Barnasants.

La obra, *Homenatge a T.*, de la compañía La Dependent, parte de la historia real del personaje evocado por la pieza, Teresa Mora, una mujer trastocada por las bombas de la Guerra Civil que, dice la letra, fue «la riota dels grans / i la mestre més

volguda / dels infants». A partir de su recuerdo, reconstruye los orígenes biográficos de Montllor a través de su identidad infantil y reflexiona sobre el entorno de la época y las miserias humanas: oscurantismo, represión, hipocresía y prejuicios.

La melodía de la canción, a ritmo de vals, es el leitmotiv de una obra que funde el teatro con la poesía, la música y el montaje audiovisual, dirigida por Pepa Miralles con texto de Jordi Botella. Los protagonistas son Rosanna Espinós (Teresa) y Pep Sellés (Ovidi), y cuenta con músicas de Moisés Olcina. *Homenatge a T.* se es-

trenó en mayo del 2014 en la 23ª edición de la Mostra de Teatre d'Alcoi, y se ha escenificado en espacios como las universidades de Alicante y Valencia, el teatro Micalet (Valencia) y el Auditori Municipal de Vila-real. El cartel es del artista alcoyano, amigo de Montllor, Antoni Miró, autor de la escultura en su memoria que se inauguró en el 2013 en esa ciudad.

REFLEJO DE POSGUERRA // Montllor grabó la primera versión de *Homenatge a Teresa*, instrumental y con el título de *Homenatge*, en el álbum *Un entre tants...*, y cobró su forma definitiva dos discos más tarde, en *A Alcoi*, con la guitarra de Toti Soler. El texto es un reflejo de la desolación de la posguerra, encarnada en Teresa la Loca, personaje que se ganó las simpatías de una generación de niños como el pequeño Ovidi, y que murió en un barracón a las afueras de Alcoi. J.B.

sar de los años pasados sigue siendo un referente que influye en solistas y grupos de la actualidad".

De su amplio repertorio Ventura destaca canciones como *Ma'adame a tu*, basada en dos poemas de Estel·les, *La fera ferotge*, *Homenatge a Teresa*, *Tot esperant Ulisses* y *Bon vent i barca nova*, entre otras. El grupo musical valenciano El Diluvi, como ejemplo, no es sólo uno de los que se han sentido influenciados por la canción de Ovidi, sino que nació con sus temas. Escola Valenciana, con el lema *Girem amb Ovidi*, Acció Cultural del País Valencià y otros colectivos han programado conciertos a lo largo del País Valenciano. TV3, por su parte, emite este 10 de marzo el programa especial *Ovidi per Ovidi*, con entrevistas de archivo de la Televisió de Catalunya al artista, completado con fotografías y recortes de prensa. La productora Marina Alta, en colaboración con Diagonal TV, ha conseguido a través de una campaña de micromecenazgo el presupuesto necesario para rodar la película *Ovidi, el making off de la película que nunca se hizo*. Se trata de un proyecto que desde hace años ha contado con la participación de actores como Eduard Fernández o Rosana Pastor y el apoyo de TV3, pero siempre faltó la aprobación de la televisión autonómica valenciana, RTVV, que negó su apoyo a la película.

Mientras todas estas iniciativas se ponen en marcha, en las Cortes Valencianas el PP, que tiene mayoría absoluta, se niega a reconocer la memoria del cantante. EUPV presentó una iniciativa para que la Generalitat valenciana le otorgase la distinción al mérito cultural y que declarase el 2015 como año dedicado a Ovidi. Fue tumbada por los votos en contra del PP, que se justificó en que en el año 1994, poco antes de morir, ya se le concedió, con el gobierno socialista de Joan Llerena, la alta distinción. El pleno que debatió el caso se convirtió en una batalla dialéctica en la que la diputada del PP Maite Parra llegó a acusar a Ovidi Montllor de "humillar la lengua que hablan los valencianos" por haber afirmado que tenía "una senyera en la que no hay azul y hablaba catalán a la manera de Valencia". "Nosotros le decimos que nuestra tierra es la Comunidad, nuestra lengua el valenciano y nuestra bandera tiene azul, porque somos valencianos y nunca catalanes".

Durante la entrevista antes citada, Ovidi habló mucho de Valencia, con tristeza. Recordó cómo tuvo que emigrar de su tierra para poder desarrollar su carrera y cómo cuando volvía a Valencia lo hacía con discreción, arropado por su buena amiga Marisa Ortega. Y decía que "es curioso, después de luchar tantos años por la cultura de mi tierra, aquí es el lugar donde menos cosa puedo hacer". Si ahora Ovidi viera la realidad, comprendería que estaba, en parte, equivocado. Un nuevo tsunami cultural en valenciano le habría dado ahora el afecto que no tuvo en vida.

BarnaSants y el Mercat reviven a Ovidi Montllor con el montaje teatral 'Homenatge a T'

La poesía y la revuelta

BARNASANTS

JUSTO BARRANCO
Barcelona

No em moriré: faré vacances", cantaba Ovidi Montllor. Y pese a que ahora ha crecido el año que el cantautor de Alcoi se fue de vacaciones, su recuerdo está más vivo que nunca. El festival BarnaSants y el Mercat de les Flors -donde una de las salas, pioneramente, se llama Ovidi Montllor- presentaron ayer junto a Francesc Agulló, responsable de Cultura del ayuntamiento de Alcoi -la ciudad de Ovidi-, uno de los múltiples homenajes con los que se le va a recordar: un montaje teatral que se representará el 10 de marzo -el día que el cantautor se marchó hace 20 años- en el Mercat y que revivirá su figura y su mundo a través de una de sus canciones más conocidas: *Homenatge a Teresa*.

Un tema en el que Montllor evocaba a Teresa Mora, Teresa la loca, una alcoyana a la que marginaban por desequilibrada, que cantaba, bailaba y vivió la crueldad de la guerra y que, recordó ayer Pepa Miralles, la directora del espectáculo -titulado *Homenatge a T-*, enseñó a Ovidi y otros adolescentes "todo lo referente al sexo, les abrió al mundo, no tenía problemas en hablar de la muerte o los re-

yes magos, era un personaje extraño con el que lo pasaban muy bien".

Aunque ayer Pere Camps, director del festival BarnaSants, apostilló que la que estaba desequilibrada no era Teresa Mora sino los que ganaron la guerra y que sus herederos políticos siguen mostrando ese desequilibrio con su actitud hacia el cantautor de Alcoi. Porque en la presentación del homenaje no faltó indignación por el papel del PP en las Cortes Valencianas frente al año Ovidi Montllor: "Han actuado de censores y críticos literarios", ironizó en la presentación la escritora Isabel-Clara Simó.

La paisana de Ovidi quiso recordar además lo inusitado del fenómeno Montllor: "Era un chico que no marcó demasiado fuerte mientras estaba vivo, aunque fue muy querido. Pero a partir de su muerte se ha convertido en un fenómeno extraño y ahora puedes ir adonde quieras de los Países Catalanes y es un referente. La gente ha descubierto sus letras, su música y algunos poetas a través de ellas. Y hay multitud de grupos cantando sus canciones. Es un fenómeno insólito, un mito. Por cierto que esta sacudida cultural procede del País Valenciano. No nos damos cuenta de la fuerza que viene del sur". Y añadió que el

Con Teresa, 'Homenatge a T' pone en escena a un jovencísimo Ovidi

Montllor y a la locueta Teresa, que le descubrió el mundo

espectáculo que se verá en el Mercat mezcla poesía y espíritu de revuelta, "las dos cosas que definían mejor a Ovidi".

El autor del texto, Jordi Botella, recordó que el montaje mezcla música, video y texto, y que en escena hay un personaje que es un jovencísimo Ovidi y otro que es Teresa Mora, "un personaje de segunda fila pintoresco que Ovidi convierte en personaje universal, emblemático. T es Teresa, Ovidi, cualquier persona en situación complicada, agobiada".

Agulló recordó que Montllor era humilde, trabajador y divertido y "diría que estamos locos con estos homenajes", pero aseguró que este año su voz se reivindicará en muchos lugares: "Muchos colectivos están contactando con nosotros para homenajearle por todas partes".

En Alcoi le han dedicado un libro y exposiciones y el festival BarnaSants se cerrará precisamente en la ciudad allicantina en abril: el día 12 se presentará *Ovidi Simfònic*, con la música del cantautor arreglada para banda sinfónica, y el 14 El(s) poeta de Ovidi. Poesía no vol dir somiar, un montaje interpretado por Mercè Sampietro, Eduard Iniesta y Lúcia Vives y que cuenta con la colaboración de la hija del propio Ovidi, Jana Montllor.

UNA CANCIÓN MÍTICA

El tema 'Homenatge a Teresa' es el hilo conductor del homenaje al artista

UN REFERENTE INESPERADO

Simó recuerda que tras su muerte se ha convertido en un fenómeno insólito

EL PP VALENCIANO

Indignación por la actitud del PP ante la propuesta del año Ovidi Montllor

«Homenatge a T», record teatral a Ovidi Montllor

J.P. | Actualitzat el 05/03/2015 a les 16:48h

Arxivat a: [Cultura](#), [Ovidi Montllor](#), [BarnaSants](#), [teatre](#)

En el marc del Festival BarnaSants, dedicat enguany a la reivindicació del cantautor i actor Ovidi Montllor -de la mort del qual farà vint any dimarts vinent, 10 de març-, el Mercat de les Flors acollirà, precisament a la Sala Ovidi Montllor, l'estrena d'"Homenatge a T", espectacle basat en la seva persona i obra.

'Homenatge a T' és un espectacle multidisciplinari que conjuga poesia, música i imatge, de mà de la companyia d'Alcoi La Dependent. Un còctel poètic que pren com a base la coneguda cançó d'Ovidi Montllor 'Homenatge a Teresa'. El text, de Jordi Botella, destaca per la seva força poètica i capacitat evocativa del personatge, Teresa, una dona trastornada per la Guerra Civil que mantenia una relació desinhibida amb els xiquets. A través de la música, i a través d'un personatge nen-home -que és el mateix Ovidi- i Teresa, l'obra destaca l'Alcoi de vora riu, les fortaleses industrials del tèxtil i els efectes de la devastació de la guerra. L'aventura vital de Teresa Mora, un personatge real, vindrà descrita des dels seus orígens humils fins la mort a un barracó dels afores d'Alcoi.

'Homenatge a T' és un projecte on s'aglutinen creadors procedents de llenguatges artístics diferents. Des del cartell d'Antoni Miró, a l'evocador text de Jordi Botella, passant per les partitures de Moisés Olcina i les imatges de Xavier Cortés i Carolina Miralles. Tot això sota la direcció de Pepa Miralles i la interpretació de Rosanna Espinós i Pep Sellès.

L'espectacle vol contribuir a la difusió del treball d'Ovidi Montllor, però va més enllà: prenent com a partida el ja immortal vals dedicat a Teresa, basteix sobre l'escenari una atmosfera poètica en què música, paraules, audiovisuals i interpretació recreen sobre l'escenari el món de la infantesa de postguerra de l'Ovidi, que és també el món de la Teresa i la seva vida turmentada per una guerra. Una síntesi de la bellesa i l'horror d'una època, que va marcar a diverses generacions.